

Budapest, 1900. október 25. – Budapest, 1967. november 15.

Apja különböző cégek elnöke és igazgatósági tagja volt. 1914. szeptemberben lett a Budapesti Kereskedelmi Akadémia felső kereskedelmi iskolájának tanulója. 1916-ban lépett be a Pénzügyi és Takarékpénztári Tisztviselők Országos Egyesületébe és a Magyarországi Szociáldemokrata Pártba, eljárt a Galilei Körbe is. 1917-ben kereskedelmi érettségit tett, majd különbözeti érettségivel az egyetemi tanulmányok elkezdéséhez előírt bizonyítványt is megszerezte. Egyidejűleg a Magyar Általános Hitelbankban dolgozott tisztviselőként. 1918 tavaszán rövid ideig katona volt, majd betegsége miatt egy évig mentesítették a katonai szolgálat alól; a Haditermény Részvénytársaságnál lett tisztviselő. 1918. szeptemberben beiratkozott a Királyi Magyar Tudományegyetem Bölcsészettudományi Karának filozófia-történelem szakára. 1919 augusztusában abbahagyta tanulmányait, decemberben önkéntes száműzetésbe ment, Bécsben magántisztviselőként dolgozott 1923 őszéig, ekkor hazatért. 1925-ben állást vállalt az Intercontinale Szállítmányozási Vállalatnál. A következő évben megszüntette MSZDP tagságát, de szakszervezeti tag maradt. Az 1930-as években könyvkiadói munkájával segítette a baloldali mozgalmat. A Pantheon Könyvkiadó helyettese igazgatójaként, majd a Hungária Könyvkiadónál Zsolt Béla, Kassák Lajos, Márai Sándor műveit adta ki, több szépirodalmi és tudományos könyvet fordított magyar nyelvre. Az Anschluss után, 1938 őszén Franciaországba költözött, újságírással élt. A francia összeomlás után, 1940 őszén hazatért. A Griff Könyvkiadó irodalmi vezetőjeként klasszikus regénysorozatot szerkesztett. 1942-től a Népszava külső munkatársaként is dolgozott; sajtótermékek kiadásával igyekezett antifasiszta propagandát kifejteni. 1945-ben lett a Népszava külpolitikai rovatvezetője, bevásárolták a Szociáldemokrata Párt vezetőségébe, 1945. decembertől a főtítkárság adminisztratív vezetője, 1947-ben posztjától megválva a Világosság napilap főszerkesztője lett. Az 1947. augusztus 31-i országgyűlési választásokon az SZDP Zala megyei listáján pótképviselővé választották, 1948. április 26-án hívták be a törvényhozásba. A pártegyesítés időszakában a kommunistákkal együtt megalakított összekötő bizottság tagja volt; 1948. februárban egyik kezdeményezője a jobboldalinak bélyegzett szociáldemokrata vezetők kizárásának. A Magyar Dolgozók pártja megalakulásakor, 1948. június 15-étől 1949. szeptember 3-ig volt az MDP Központi Vezetősége tagja és a Népszava főszerkesztője. 1949. május 15-én a Magyar Függetlenségi Népfront országos listájáról ismét mandátumot szerzett. 1949. július 31-én letartóztatták, a szociáldemokraták ellen koncepciós perek során, másodfokon 1949. december 11-én életfogytig tartó fegyházbüntetést kapott. 1956. március 29-én szabadult, június 15-én rehabilitálták, augusztus 1-jén ismét kinevezték a Népszava főszerkesztőjévé, állásáról november 1-jén lemondott és nyugdíjba vonult. Életének hátralévő részében történetírással foglalkozott.